

Vasten 2024

*met de heilige
Margriet-Marie*

van 14 februari
tot en met 31 maart

een vertaling van
«*Carême 2004 avec sainte Marguerite-Marie*»

Dit boekje en bijhorende tekening zijn ook terug te vinden op <https://nl.crc-resurrection.org/>.

VASTEN 2024

*met de heilige
Margriet-Marie*

INLEIDING

BESTE kinderen, weten jullie waarom de broeders en zusters het Hart en het Kruis op hun habijt dragen en waarom onze vader, abbé de Nantes, ze koos als het embleem van de Falanx?

Omdat ze het *Hart* van de Zoon van God vertegenwoordigen, die ons heeft liefgehad tot in zijn dood aan het *Kruis*, om ons te redden van de verdoemenis. Pater de Foucauld droeg dit embleem ook. In zijn voetsporen willen we aan de hele wereld de verlossende liefde verkondigen van het Hart van Jezus, en de kolonisatie- en missieopdracht voortzetten die ons westerse landen vroeger ondernomen hadden.

Jezus openbaarde dit grote plan van barmhartigheid

aan de heilige Margriet-Marie. In een tijd waarin de liefde van vele mensen bekoeld was, toonde Hij haar zijn Goddelijke Hart, gewond door de zonden van de mensen maar brandend met een grote vlam van liefde voor hen. Hij zei haar dat Hij de mensen naar zich zou trekken met de beeltenis van zijn Heilige Hart en dat Hij hun zijn goddelijke schatten zou schenken door middel van deze devotie. Hij maakte Margriet-Marie tot bruid van zijn Hart door haar te verenigen met zijn Lijden. Zo offerde zij, in overeenstemming met haar goddelijke Meester, haar leven als boetedoening voor de misdaden van de mensen en voor de redding van de zondaars. Daarom geeft het lijden van de heilige Margriet-Marie ons een beter begrip van het lijden van Jezus voor onze verlossing, toen Hij werd verraden, door iedereen in de steek werd gelaten, beledigd, gepest en ten onrechte veroordeeld tot de wreedste marteling: die van het kruis. Het leven van de heilige Margriet-Marie laat ons de liefde zien waarmee Jezus ons heeft liefgehad, en tegen welke prijs!

Onze-Lieve-Heer koos de koning van Frankrijk, de oudste zoon van de Kerk en geliefd door zijn Heilige Hart, om zijn plannen van barmhartigheid te vervullen en zijn heerschappij over de hele aarde uit te breiden. Helaas gaf Lodewijk XIV geen gehoor aan zijn verzoeken. Maar het Heilige Hart voorspelde aan onze heilige

dat Het zou regeren ondanks Satan en allen die zich ertegen zouden verzetten! *«Ik weet heel goed hoe Ik mijn plannen kan laten slagen, zelfs met middelen die tegengesteld en tegenstrijdig lijken.»*

Moge dit de basis zijn van onze hoop!

PUNTJE: Laten we, terwijl we het leven van deze grote heilige ontdekken, in haar voetsporen treden om vurige leerlingen te worden van het Heilige Hart van Jezus en Onbevleete Hart van Maria, als werkinstrumenten, om het uur van hun uiteindelijke triomf te bespoedigen.

*
* *
*

Door zoveel lieve kleinen

E. Poppe

1. Doorzo-ve-le lie-ve kleinen Wordt Gij Jezus niet bemind. Kom ze spijzen, Vriend der
 2. In zo menig mensen-woning Wordt Gij Jezus niet bemind. Treed er binnen, Word er
 3. Ach en in zo-ve-le lan-den Wordt Gij Jezus niet bemind. Word nu Koning al-ler

REFREIN

rei nen, Word hun Ko ning, Kin-der-vriend. Ko-ning van de zielen die U
 Ko-ning. Lief-de-rij-ke Men-sen vriend.
 stan-den, Wees de gro-te Vol-ken-vriend.

min-nen, Ho-san-na. Ko-ning van de kris-ten-huis-ge-zin-nen. Ho-
 san-na. Jezus, Op-per-koning van de maat-schap-pij, U aan-bid-den

wij. Hei-lig Har-te van Je-zus Ons toeko-me uw Rijk

ASWOENSDAG 14 FEBRUARI

GEBOORTE EN DOOP

IN een gehucht van het dorp Vérosvres woonde de familie van de koninklijke notaris Claude Alacoque. Zijn vrouw Philiberte had hem al drie zonen geschonken en een dochtertje dat heel jong stierf. De geboorte van Margriet-Marie op 22 juli 1647 bracht dus grote vreugde in het gezin.

Drie dagen later werd het kind gedoopt door haar peter, Antoine Alacoque, pastoor van Vérosvres. De meter, Margriet de Saint-Amour, was de echtgenote van de heer van Corcheval. Zij was het die haar petekind boven de doopvont hield. Toen het reinigende water over het voorhoofd van het kindje stroomde, nam Jezus bezit van deze ziel die Hij voorbestemd had voor zijn werk.

Het leven ging vredig verder in het "Paviljoen" van de notaris. De moeder, die heel zachtaardig was, voedde haar kinderen met veel zorg en genegenheid op. Het kabinet van de vader deed goede zaken en bracht een flink inkomen op, wat de afgunst opwekte van hun familie in de grote boerderij aan de overkant. Al snel veranderde hun jaloezie in een felle haat tegen het gezin Alacoque.

PUNTJE VAN VANDAAG: Sinds ons doopsel behoren we toe aan Jezus en Maria. Laten we bij het bidden van het rozenhoedje de genade vragen om hun altijd trouw te blijven.

KLEUR de pastoor van Vérosvres.

DONDERDAG 15 FEBRUARI

EEN VOORBESTEMD KIND

HET kleine meisje groeide op omringd door de genegenheid van haar broers, vooral Chrysostom, haar favoriete speelkameraadje. Met Carnaval, toen ze allemaal verkleed waren, zei hij tegen haar: «*Margriet, wil je met mij wisselen van kledij? Wil je mijn soldatenkostuum aandoen en mijn zwaard dragen?*» Margriet klapte verrukt in haar handen en begon haar kleren uit te trekken. Maar plotseling betrok haar gezicht bij de gedachte dat ze zich voor de ogen van haar broer aan het uitkleden was. Ze stopte. «*Ik kan het niet,*» zei ze, «*ik denk dat het de goede God zou beledigen.*»

De gedachte dat haar daden de goede God zouden kunnen beledigen was genoeg voor dit vijfjarige meisje om haar plannen te stoppen. Jezus, die zichzelf tot Meester van haar hart had gemaakt, liet haar de lelijkheid van de zonde zien. Ze was er zo door ontzet dat de kleinste zonde voor haar ondraaglijk was.

Toen Margriet naar het huis van haar meter ging, zorgden twee dienstmeisjes voor haar. De ene knuffelde haar, maar was geen goede christen. De andere snauwde haar gemakkelijker af, maar was deugdzaam. Het kleine meisje vermeed instinctief het gezelschap van de eerste en zocht het gezelschap van de tweede.

PUNTJE: Laten we de ernst begrijpen van de aanstoot die God neemt aan onze fouten! Laten we onze voor-

nemens voor de vastentijd op een blad papier schrijven, in het bijzonder de voornemens die we hebben gemaakt om onze meest voorkomende zonde te vermijden.

KLEUR het kleine meisje en haar boeketje.

*
* *

VRIJDAG 16 FEBRUARI

ALLES VOOR JEZUS VOOR ALTIJD

HET was een feest voor Margriet om uitgenodigd te worden door haar meter op het kasteel van Corcheval. Haar vader hees haar op zijn paard en zo reden ze de vijf kilometer van Vérosvres naar de adellijke residentie. Mevrouw de Saint-Amour was blij om voor haar petekind te zorgen en leerde haar de catechismus en lezen en schrijven. Margriet luisterde braaf, onthield alles en maakte snel vorderingen.

Het kleine meisje dwaalde graag door de gangen van het kasteel. Maar ze voelde zich vooral aangetrokken tot de kapel. Gekniel op de koude tegels bracht ze lange uren door met bidden tot de Heilige Maagd, terwijl ze zich nog niet tot haar Goddelijke Zoon durfde te richten. Bij elke gelegenheid nam ze haar toevlucht tot haar "goede Moeder", bad de rozenkrans en knielde even vaak als ze weesgegroetjes zei.

Op een dag, tijdens de Mis, voelde ze zich geroepen

om haar hart voor altijd aan Jezus te geven: «*O mijn God,*» zei ze, «*ik wijd U mijn zuiverheid toe en beloof U eeuwige kuisheid.*»

PUNTJE: Laten we onze toewijding aan de Onbevleete Ontvangenis hernieuwen en Haar de genade vragen ons hart rein te houden of de reinheid ervan te herstellen door een goede biecht.

KLEUR een serafijn.

*
* *

ZATERDAG 17 FEBRUARI

DE DOOD VAN HAAR VADER

THUIS betreurde de hele familie de afwezigheid van de lieve Margriet. Mevrouw Alacoque maakte zich ook zorgen over de gezondheid van haar man, die zichtbaar snel achteruit ging. Daarom haalde ze haar dochter terug naar het dorp. Kort daarna moest Claude Alacoque het bed houden en stond nooit meer op. Op 10 december 1655 stierf hij, omringd door zijn vrouw en kinderen. Margriet was acht jaar oud en besepte de ernst van de beproeving die hen had getroffen.

In de volgende maanden ging het op financieel vlak slechter met de familie. Verschillende mensen waren de notaris, die nu gestorven was, nog geld schuldig. Mevrouw Alacoque overwon haar verdriet en ging de

buurt rond om te proberen het geld terug te krijgen dat ze zo hard nodig had. Ondertussen moest ze haar jonge kinderen thuis achterlaten onder de hoede van dienstmeisjes.

Op de boerderij aan de overkant woonden de chagrijnige grootmoeder en tantes van Margriet, die zeer lelijke opmerkingen maakten over het gezin van Claude. Ze waren heel blij met hun ongeluk en dat ze gedwongen werden om hun hulp te vragen!

PUNTJE: Ook wij zouden spijt moeten hebben van onze lelijke woorden en spot tegenover onze broers, zussen en vrienden, want ze kwetsen Jezus en Maria elke keer weer diep!

Laten we proberen vriendelijk te zijn voor elkaar.

KLEUR de ongelukkige mevrouw Alacoque (achter het kleine meisje).

*
* *

ZONDAG 18 FEBRUARI – 1STE ZONDAG VAN DE VASTEN

EERSTE COMMUNIE

OP een dag kon mevrouw Alacoque het niet meer aanzien dat haar lieve dochter, wanneer zijzelf van huis was, verwaarloosd werd door de slechte dienstmeisjes en overgeleverd was aan de grillen van haar familieleden, die maar al te graag hun neus in de

familiezaken staken nu meneer Alacoque er niet meer was. Daarom bracht ze haar dochter naar de Clarissen die een school hadden in Charolles. Gedurende twee jaar volgde Margriet een opleiding bij deze goede leraressen, die van haar hielden vanwege haar vroomheid en gehoorzaamheid. Met haar levendige en vrolijke karakter was ze uitstekend gezelschap: ze lachte graag en maakte plezier met de andere leerlingen.

Toen ze negen jaar was, deed Margriet haar eerste communie. Vanaf die dag verloor ze haar zin in amusement. Jezus, aanwezig in haar hart, trok haar naar zich toe. Ze voelde zich geroepen om zich terug te trekken in een eenzaam hoekje om te bidden, bijna altijd neergebogen of op haar knieën.

Ze was onder de indruk van het leven van de Clarissen en beschouwde hen als heiligen. Omdat zij ook helemaal van Jezus wilde zijn, vond ze dat ze hun voorbeeld moest volgen door zuster te worden.

PUNTJE: Ga vurig te communie. Praat tijdens de dankzegging na de communie met Jezus die in jou aanwezig is. En denk ook later op de dag aan Jezus in de Heilige Hostie en wat je Hem 's morgens beloofd hebt.

KLEUR de troon van Onze-Lieve-Heer.

*
* *

MAANDAG 19 FEBRUARI

EEN VREEMDE ZIEKTE

KORT na haar eerste communie werd Margriet ziek. Ze kon niet eten, slapen of zelfs bewegen en moest in bed blijven. Ze werd zo mager dat haar botten aan alle kanten door haar huid te zien waren. Wat een lijden!

Mevrouw Alacoque nam haar dochter terug mee naar huis om haar te verzorgen. Het deed haar pijn om haar in zo'n erbarmelijke toestand te zien! Bijna vier jaar lang was Margriet ziek. Ten einde raad kreeg haar arme moeder een idee: «*Margriet,*» zei ze tegen haar, «*je moet de Heilige Maagd beloven dat je, als Ze je gezondheid herstelt, zuster wordt in een orde die aan Haar gewijd is.*» Het jonge meisje had deze gelofte nog maar net uitgesproken of ze was al genezen.

Vanaf dat moment werd de Heilige Maagd haar beschermster en de meesteres van haar hart. Ze leerde haar de wil van de goede God te volgen en berispte haar moederlijk voor haar fouten. Op een keer, toen Margriet ging zitten om de rozenkrans te bidden, verscheen de Maagd Maria aan haar en zei: «*Het verwondert Me, mijn dochter, dat je Me zo achteloos dient!*»

PUNTJE: Laten we ons rozenhoedje bidden met toewijding, ijver en een goede houding, om onze Hemelse Moeder te behagen en Haar te troosten voor de minachting waarmee Ze wordt behandeld.

KLEUR de Heilige Maagd.

DINSDAG 20 FEBRUARI

EEN VEELEISENDE MEESTER

MARGRIET was nu een jong meisje van veertien jaar. Nu ze weer gezond was, vergat ze wat ze de Heilige Maagd had beloofd en wilde ze niets anders meer dan zich amuseren. Na de vele maanden van ongerustheid vierden haar moeder en broers haar genezing en overlaadden ze haar met genegenheid. Margriet, die altijd charmant en vriendelijk was, werd uitgenodigd in de huizen in de buurt. Wat een genot was het voor haar om deel te nemen aan deze vrolijke bijeenkomsten!

Maar Jezus was niet tevreden over haar. Had Margriet niet beloofd Hem voor altijd haar hart te geven? Afgeleid door vermaak vergat ze haar Meester en Heer die zoveel voor haar had geleden op Golgotha. Maar had Hij haar niet uitgekozen opdat ze zoals Hem zou worden?

Ze zou hieraan herinnerd worden door de gebeurtenissen die volgden. In 1661 brandde het "Paviljoen" van de notaris af. Mevrouw Alacoque en haar dochter moesten hun toevlucht zoeken in de boerderij aan de overkant. Daar maakten de grootmoeder en de tantes, die nog altijd jaloers waren, hun leven tot een hel.

PUNTJE: Wat ons betreft, laten we de verlangens opgeven die ons tot het kwade leiden en waarvoor Jezus zoveel boete heeft gedaan. Laten we zeggen: «*Mijn Jezus, vergeving en genade door de verdiensten van uw Heilige Wonden.*»

KLEUR de tante die de bezem vasthoudt.

WOENSDAG 21 FEBRUARI

EEN GEKRUISIGD LEVEN MET JEZUS

MARGRIET en haar moeder voelden zich gevangen bij deze slechte vrouwen, ze konden niets doen zonder hun toestemming. De tantes hadden al hun spullen in kasten gestoken die ze op slot hadden gedaan, zodat Margriet niet eens geschikte kleren had om naar de Mis te gaan.

Het jonge meisje ging een tuin in tot vlak bij een rots vanwaar ze de torenspits van de kerk van Vérosvres kon zien. Ze zocht er haar toevlucht in gebed en op haar knieën aanbad ze Jezus en troostte zich met de Heilige Maagd. Hele dagen bracht ze daar door zonder te eten of te drinken. Soms hadden goede mensen medelijden met haar en brachten ze haar wat melk of fruit.

Zodra Margriet terugkeerde naar de boerderij, begonnen de pesterijen opnieuw. Maar ze klaagde nooit. Integendeel, ze voelde zich geroepen om goed te doen voor haar pesters. Had haar Goddelijke Meester zijn eigen beulen niet vergeven? Hij verscheen vaak aan haar, zijn kruis dragend of gekruisigd, en Hij bewoog haar tot zoveel medelijden dat ze niets liever wilde dan lijden in overeenstemming met Hem.

PUNTJE: Laten we tegen Jezus zeggen: «**Mijn goede Meester, Gij hebt zoveel voor mij geleden. Help me om mijn kleine ongemakken te verdragen uit liefde voor U, zonder te klagen.**»

KLEUR de tante die haar armen opsteekt.

DONDERDAG 22 FEBRUARI

EEN NIEUWE BEPROEVING

DAAR ze zich bewust was van haar zonden vond Margriet dat ze moest lijden om het verdriet dat ze God had aangedaan goed te maken. Maar de ziekte van haar moeder was toch een te grote beproeving voor haar kinderhart. In december 1664 leed mevrouw Alacoque aan een ernstige huidziekte in het gezicht: haar hoofd was gezwollen, de huid was rood en verhard. Margriet behandelde haar zo goed als ze kon met de weinige middelen die ze tot haar beschikking had. Een geneesheer die op bezoek kwam, deed een bloedafname en verklaarde dat alleen een wonder haar kon redden.

Opnieuw wendde Margriet zich tot de Heilige Maagd en haar Goddelijke Meester. Ze ging naar de Mis en vroeg Onze-Lieve-Heer om de genezing van haar arme moeder.

Toen ze thuiskwam, zag ze dat het gezwel was opengegaan. Gesteund door Jezus sneed ze moedig de stukken verrot vlees weg. Een paar dagen later was mevrouw Alacoque op wonderbaarlijke wijze genezen.

PUNTJE: We tonen onze ouders vaak niets anders dan ongevoeligheid en brutaliteit. Laten we berouw tonen over deze houding en de heilige Margriet-Marie vragen om de genade om ons te beteren zodat we goede kinderen blijven.

KLEUR mevrouw Alacoque op de stoel.

VRIJDAG 23 FEBRUARI

ZAL JEZUS DE OVERHAND HEBBEN?

KORT daarna kwamen de broers van Margriet terug naar huis, wat de pestlust van de tantes een beetje verminderde. Om hun moeder en zus weg te houden van de grote boerderij wilden de broers hun zus uithuwelijken. Maar Margriet had Jezus beloofd dat ze voor altijd de Zijne zou zijn. Ze was vastbesloten Hem trouw te blijven, wat het haar kinderlijke hart ook zou kosten.

Maar op een dag liet het jonge meisje zich meeslepen. Gekleed in haar mooiste kleren vergezelde ze haar broers naar een feest waar ze veel plezier had. Die avond vergat ze Degene aan wie ze beloofd was... Dus nam Jezus haar apart en toonde zich aan haar, verscheurd door zijn geseling en gekroond met doornen. Hij verweet haar dat ze Hem door haar ijdel vertier in zo'n toestand had gebracht. Margriet viel op haar knieën en bleef lange tijd voorovergebogen om vergiffenis te vragen. Daarna deed ze boete om haar fout goed te maken. Ze droeg een touw strak om haar middel en sliep op een plank of op knoestige stokken. Zo begreep ze een beetje hoe Jezus had geleden voor onze zonden.

PUNTJE: Laten we vaak zeggen om boete te doen voor onze zonden: **«O Maria, mijn Moeder, bid voor mij en laat de aanblik van de bloedige wonden van de gegeselde Jezus diep in mijn hart doordringen.»**

KLEUR Margriet die voor haar moeder zorgt.

ZATERDAG 24 FEBRUARI

NAASTENLIEFDE VOOR DE ARMEN

ONZE-LIEVE-HEER gaf Margriet een tedere liefde voor de armen en veel medelijden met hun ellende. Om haar Goddelijke Meester plezier te doen bezocht ze hen en deelde ze de aalmoezen uit die ze kon missen. Bovenal bracht ze de kinderen uit de omgeving samen om hun catechismusles te geven.

Op een dag, toen ze omringd was door kinderen, zag haar broer Chrysostom haar en zei een beetje spottend: *«Zusje, wil je misschien lerares worden?»* Die goede Chrysostom zou later zelf vader van 22 kinderen worden!

In de zomer vonden de catechismuslessen plaats in de weiden en velden. Als het slecht weer was, stelde mevrouw Alacoque haar kamer ter beschikking waar de kinderen stilletjes naar binnen glipten, vervuld van vreugde om naar Margriet te kunnen luisteren die hun zulke mooie verhalen vertelde. Helaas merkte tante Benoîte dit en woedend pakte ze een stok waarmee ze alle kinderen het huis uit joeg.

Margriet zorgde ook voor de zieken. Ze overwon haar afkeer van wonden en zweren en verzorgde ze met een grote gevoeligheid. Soms kwam Jezus haar te hulp en Hijzelf genas dan haar patiënten.

PUNTJE: Laten we, om Jezus en Maria te troosten, ons rozenhoedje aandachtig bidden. Geef Hun een offertje.

KLEUR Chrysostom.

ZONDAG 25 FEBRUARI – 2DE ZONDAG VAN DE VASTEN

NIEUWE VERLEIDINGEN

TOEN Margriet twintig werd, smeekte haar moeder haar om te trouwen. Satan, van zijn kant, probeerde haar van haar roeping af te brengen door haar toe te fluisteren: *«Arm kind, wat denk je te bereiken door zuster te worden? Je zult een schande voor je familie zijn omdat je het niet zal volhouden. En wat een slecht voorbeeld zal je geven door je habijt op te geven en het klooster te verlaten! Waar ga je je daarna kunnen verstoppen?»*

Het jonge meisje stond op het punt om toe te geven aan de duivel, toen de Maagd Maria, die over haar waakte, haar streng berispte, als een goede Moeder.

Onze-Lieve-Heer had medelijden met Margriet. Op een dag, na de communie, herinnerde Hij haar aan haar gelofte en toonde zich aan haar als de mooiste, rijkste, machtigste en volmaaktste van alle echtgenoten. Toen zei Hij tegen haar: *«Als je Mij de vernedering aandoet om iemand anders te kiezen, zal Ik je voor altijd verlaten. Maar als je trouw bent aan Mij, zal Ik je nooit verlaten en zal Ik je de overwinning op je tegenstanders schenken. Als je Mij trouw volgt, zal Ik je leren Mij te kennen en zal Ik Me aan je tonen.»*

PUNTJE: Laten we tijdens de communie onze voornemens voor de Vasten hernieuwen tegenover Jezus, zodat we ze trouwer kunnen naleven.

KLEUR de duivel.

MAANDAG 26 FEBRUARI

DE OVERWINNING VAN JEZUS

GESTERKT door haar Goddelijke Meester was Margriet vastbesloten om zuster te worden, koste wat het kost. Vanaf dat moment liet ze zich niet meer onder druk zetten door haar moeder en broers. Ze stuurden haar naar een nonkel in Mâcon [zeg: *Makôn*] wiens dochter een ursulinezuster was. Margriet bezocht haar lieve nicht, zuster Sainte-Colombe, die haar uitnodigde om bij haar te blijven. Maar Margriet antwoordde: *«Als ik bij jou blijf, is dat alleen uit genegenheid voor jou. Ik wil naar een klooster waar ik niemand ken, zodat ik zuster kan worden uit liefde voor God.»*

Margriet wist niet tot welke gemeenschap Jezus haar had voorbestemd en vroeg het Hem in gebed. Een verborgen stem antwoordde: *«Ik wil dat je naar Sainte-Marie gaat.»* Zo werden de zusters van de Visitatie genoemd. Alleen al de naam “Sainte-Marie” verheugde het hart van het jonge meisje. Had ze haar Goede Moeder niet beloofd dat ze zich zou aansluiten bij een congregatie die aan Haar gewijd was?

Wat verlangde ze naar de dag dat ze eindelijk zuster zou worden! Dan zou ze dikwijls de Heilige Communie ontvangen en het Heilig Sacrament lang kunnen aanbidden. Ze voelde zich aan Haar zijde zo zeker dat niets haar nog bang kon maken, zij die zo gauw bang was!

PUNTJE: Als we denken aan het lijden van de Heilige Maagd aan de voet van het kruis, laten we dan vaak zeggen: «**O Maria, Gij zijt mijn Moeder, leid mij naar Jezus.**».

KLEUR een visitandine (zuster met zwart kleed en sluier).

*

* *

DINSDAG 27 FEBRUARI

DE BIECHT VAN HET JUBELJAAR

OM er zeker van te zijn dat ze Gods Wil deed, smeekte Margriet Jezus om haar een aanwijzing te geven. Hij antwoordde: «*Heb je niet genoeg aan Mij? Waar ben je bang voor? Kan een kind dat zo geliefd is door Mij omkomen in de armen van haar Almachtige Vader?*»

Voordat Hij haar wens inwilligde, troostte Onze-Lieve-Heer haar met de gave van de Heilige Geest. Margriet ontving het sacrament van het Vormsel in september 1669, ze was toen tweeëntwintig jaar oud. Op die dag voegde ze de naam Marie toe aan haar doopnaam.

Het jaar daarop, in 1670, kondigde de paus een jubeljaar af van gebeden ter gelegenheid van de honderdste verjaardag van de overwinning van de christelijke legers op kruistocht tegen de Turken (Lepanto, 1571). Een franciscaan kwam preken in Vérosvres. Margriet-Marie had het genoeg haar generale biecht bij hem af te leggen en zijn wijze raad te ontvangen. Ze maakte van

de gelegenheid gebruik om hem haar roeping toe te vertrouwen en haar hart te luchten over haar broer die haar in de wereld hield. Toen haar broer Chrysostom zijn biecht deed, legde deze goede priester hem uit dat hij God tekort deed en dat hij zo snel mogelijk boete moest doen door zijn zus toe te laten tot het klooster.

PUNTJE: Laten we er vandaag naar streven om de ingevingen van de Heilige Geest te volgen in plaats van onze eigen slechte neigingen. Laten we een offer brengen of een daad van eerherstel.

KLEUR de franciscaan.

*

* *

WOENSDAG 28 FEBRUARI

«HIER WIL IK JE HEBBEN»

OPNIEUW drong de familie erop aan dat Margriet-Marie binnen zou gaan bij de Ursulinen waar ook haar nicht was, maar het jonge meisje antwoordde resoluut: «*Ik wil naar Sainte-Marie, een klooster waar ik geen familie heb. Ik wil me aan de wereld onttrekken door in het verborgene te leven.*»

Verslagen door zo'n verzet stelde haar broer verschillende Visitatiekloosters voor. Zodra hij dat van Paray noemde, maakte Margriet-Marie een vreugdesprongetje. Daar wilde ze inderdaad naartoe.

Op maandag 25 mei 1671 nam Chrysostom haar mee naar Paray-le-Monial voor een gesprek met de overste. Toen ze de spreekkamer binnenkwam, sprak Jezus tot haar hart: «*Hier wil ik je hebben.*» Ze wendde zich tot haar broer en zei energiek: «*We moeten onmiddellijk tot een overeenkomst komen met deze zusters, want ik wil nergens anders heen. Ik wil niet naar huis voordat alles geregeld is.*» Chrysostom was verrast en antwoordde dat hij haar alleen maar had meegenomen voor een bezoek aan het klooster. Toch stemde hij in met de wensen van zijn zus en regelde alles voor haar intrede in Sainte-Marie.

PUNTJE: Laten we vandaag onmiddellijk gehoorzamen, zonder tegenspraak en met een glimlach. Laten we hiertoe de genade vragen in ons ochtendgebed.

KLEUR een serafijn.

*

* *

DONDERDAG 29 FEBRUARI

INTREDE IN HET KLOOSTER

TIDENS haar laatste maanden in Vérosvres was Margriet-Marie zichtbaar opgewekt. Ze was blij dat ze binnenkort naar het huis van haar Goddelijke Meester ging. Daarom trok ze haar mooiste kleedjes aan en maakte ze veel plezier. Hierdoor zeiden de mensen om

haar heen: «*Kijk haar nu! Mooie manieren voor een toekomstige zuster!*»

Uiteindelijk nam het jonge meisje op 20 juni 1671 afscheid van haar familie en troostte hen zo goed als ze kon. Vol vreugde over haar roeping liet ze geen traan. Was de naam van het klooster, “Heilige Maria”, niet op zichzelf al de uitdrukking van haar blijdschap om de dochter van de Heilige Maagd te worden! Maar op het moment dat ze in de wagen stapte om naar het klooster gebracht te worden, doken alle verleidingen van de voorbije maanden weer in haar op. Plotseling maakte de toekomst haar bang. Nog één keer probeerde de duivel haar te ontmoedigen... Toen ze aankwam bij de kloosterdeur trok ze dapper aan de bel. Vanaf dat moment verdwenen al haar angsten en was ze vervuld van een onuitsprekelijke vreugde: «*Dit is waar God me wil*», herhaalde ze, terwijl ze zich de stem herinnerde die ze een maand eerder had gehoord.

PUNTJE: Laten we onszelf onder de bescherming van onze Hemelse Moeder stellen door onze wonderbare medaille vaak te kussen.

KLEUR een visitandine.

*

* *

VRIJDAG 1 MAART – 1STE VRIJDAG VAN DE MAAND

DE VREUGDE VAN DE EERSTE DAGEN

TOEN zij intrad in het klooster, wilde Margriet-Marie tegen elke prijs heilig zijn en om dat te bereiken offerde ze alles op en hield ze niets voor zichzelf. Zo gaf ze zich over aan wat Onze-Lieve-Heer van haar verlangde.

Vanaf het begin schepte Jezus er plezier in om deze buitengewone postulante bijzondere aandacht te schenken. Hij wekte haar 's morgens met de woorden van de psalm: *«Mijn dochter, zie en luister; vergeet het huis van je vader, want de Koning is verliefd op je schoonheid.»*

Margriet-Marie begreep het niet altijd even goed en ging alles vertellen aan haar overste, die ze beschouwde als haar Jezus Christus op aarde. Ze gehoorzaamde haar graag en ontving haar raad als van een orakel.

Moeder Thouvant, de novicenmeesteres, legde haar uit dat ze, om te bidden, als een doek voor een schilder moest zijn. Margriet-Marie was in verlegenheid gebracht door dit advies, maar ze durfde niet om uitleg te vragen. Toen liet Jezus haar zelf begrijpen dat haar ziel dat doek was en dat Hij het zou zuiveren van elke vlek voordat Hij er de lijnen van zijn lijdende leven op zou "schilderen".

PUNTJE: Laten we de moeilijkheden van elke dag aanvaarden om een beetje zoals de lijdende Jezus te zijn: *«Jezus, het is uit liefde voor u, tot eerherstel voor de beledigingen het Onbevleete Hart van Maria aangedaan en voor de bekering van de arme zondaars.»*

KLEUR een serafijn.

ZATERDAG 2 MAART – 1STE ZATERDAG VAN DE MAAND

DE INKLEDING

OP 25 augustus 1671 kreeg Margriet-Marie haar habijt. Haar lieve moeder en Chrysostom woonden de plechtigheid bij. Aan de andere kant van het traliwerk realiseerde mevrouw Alacoque zich dat haar dochter niet langer tot de wereld behoorde.

Gekleed in een zwart kleed met witte novicesluiser kon zuster Margriet-Marie haar vreugde niet bedwingen en leek haar gezicht getransfigureerd. Moeder Hersant, de overste, was verrast toen de nieuwe zuster naar haar toe kwam en haar omarmde.

Die dag zei Jezus tegen haar dat Hij deze tijd van het noviciaat beschouwde als hun verloving en Hij beloofde haar te overladen met genaden. En zo geschiedde!

Tijdens het gemeenschapsgebed zag moeder Thouvant zuster Margriet-Marie meerdere keren in extase. Om haar weer met beide voeten op de grond te zetten gebod ze haar de kloostergangen te vegen in plaats van naar de kapel te gaan. De novice gehoorzaamde met haar gebruikelijke promptheid en bad terwijl ze werkte: geen enkele bezigheid kon haar afleiden van de aanwezigheid van Jezus. Ze zong graag: *«Hoe meer pijn ik lijd, des te meer zal Hij mij met zijn Hart verenigen.»*

PUNTJE: Laten we in een geest van opoffering van ganser harte dienstbaar zijn en zeggen: *«Mijn goede Jezus, het is voor U.»*

KLEUR de heilige Margriet-Marie.

ZONDAG 3 MAART – 3DE ZONDAG VAN DE VASTEN

EEN ZWAARBEVOCHTEN OVERWINNING

GELEID door de Heilige Geest streefde zuster Margriet-Marie voortdurend naar zelfopoffering. Maar één ding bleef onmogelijk: kaas eten. De hele familie Alacoque kon er niet tegen en daarom had haar broer Chrysostom gevraagd om zijn zus nooit kaas te laten eten.

Op een dag kreeg ze per ongeluk een stukje voorgeschoteld. Moeder Thouvant dwong haar het toch op te eten. Zuster Margriet-Marie probeerde het, maar het maakte haar zo misselijk dat ze haar walging niet kon overwinnen en het stukje kaas niet kon binnenkrijgen. Drie dagen lang deed ze heldhaftige pogingen, maar tevergeefs.

De overste had medelijden met haar en zei dat ze de kaas niet meer moest opeten, maar Margriet-Marie dacht: *«Overwinnen of sterven!»*

Ze vroeg Onze-Lieve-Heer om de kracht die haar ontbrak: *«Mijn God, hoe wilt U dat ik het doe, want mijn wil is sterker dan mezelf?»* Jezus moedigde haar aan om koste wat het kost haar wil te overwinnen: *«In de liefde moet je alles geven.»*

Dus dwong zuster Margriet-Marie zichzelf om haar kaas op te eten, ondanks dat ze vreselijk moest overgeven. En ze herhaalde deze beproeving acht jaar lang! Haar maag werd er zo zwak door dat ze uiteindelijk het verbod kreeg er nog van te eten.

PUNTJE: Laten we tegen Jezus zeggen: *«Jezus, uw Lichaam is het Brood der sterken, met U aan mijn zijde kan ik alles.»* En laten we in deze vastentijd eten wat moeder ons voorschotelt, zonder morren.

KLEUR een serafijn.

*
* * *

MAANDAG 4 MAART

DE EZELIN EN HAAR VEULEN

SINDS enige tijd moest zuster Margriet-Marie de ezelin van het klooster verzorgen en haar veulen, dat nog te jong was om vastgebonden te worden. Ze moest hen constant in het oog houden om te voorkomen dat ze in de moestuin zouden lopen. Zelfs tijdens haar bezinningsdagen, moest ze deze taak blijven vervullen.

Zuster Margriet-Marie klaagde niet over het feit dat ze weinig tijd had om naar de kapel te gaan. Ze sprak met haar Goddelijke Meester terwijl ze haar taken uitvoerde. *«'s Avonds was ik gelukkig alsof ik de hele dag voor het Allerheiligste had doorgebracht»*, zei ze dan. Op een keer wilde ze haar gesprek met Jezus onderbreken om de ezelin en haar veulen ervan te weerhouden de moestuin binnen te dringen; Jezus zei haar: *«Laat hen, ze zullen niks verkeerd doen.»* De twee dieren passeerden midden tussen de groenten zonder

de minste schade aan te richten en ondertussen bleef zuster Margriet-Marie luisteren naar haar Goddelijke Meester die haar onthulde hoeveel Hij geleden had in zijn wrede Lijden. Dit wekte in haar hart een groot verlangen om te lijden, om meer op Hem te lijken.

PUNTJE: Als we naar een afbeelding van de Heilige Lijkwade kijken, laten we dan denken aan het grote Lijden van Jezus en laten we niet klagen over onze kleine zorgen.

KLEUR het veulen en de ezelin.

*
* *

DINSDAG 5 MAART

EEUWIGE GELOFTEN

OP 6 november 1672 legde zuster Margriet-Marie haar geloften van armoede, kuisheid en gehoorzaamheid af. Tijdens de ceremonie verklaarde ze hardop: *«Ik kies Jezus, mijn Verlosser en mijn God, als het enige object van mijn liefde en zijn heilige en eerbiedwaardige Moeder als mijn beschermster.»*

Ze ontving de zwarte sluier van de Visitatiezusters. Daarna ging ze onder het doodskleed liggen en de gemeenschap bad een gebed uit de Dodenmis. Toen ze opstond kreeg ze een krans van witte bloemen en een kruisbeeld, tekenen dat ze echt de bruid van Jezus Christus was geworden.

Tijdens de Mis die volgde, ging zuster Margriet-Marie vurig te communie en haar Goddelijke Meester beloofde dat Hij haar nooit zou verlaten. Daarna begroette ze haar familie, die achter het traliewerk stond. Haar moeder, Chrysostom en zijn vrouw, en ook Jacques, haar jongste broer. Ze vroeg naar de afwezigen en vroeg haar broers om tante Benoîte de groeten te doen. Deze tante had haar veel doen lijden, maar onze zuster had haar al lang vergeven.

PUNTJE: Laten we niet lichtgeraakt zijn en degenen vergeven die ons gekwetst hebben: **«Jezus, mijn goede Meester, verander mijn hart! Leer mij vergeten en vergeven!»**

KLEUR een visitandine.

*
* *

WOENSDAG 6 MAART

TUSSEN SATAN EN HAAR BESCHERMENGEL

NA haar eeuwige geloften werd zuster Margriet-Marie hulpverpleegster van zuster Marest. Deze zuster was vol toewijding aan haar patiënten maar vaak wat scherp tegen de zusters die haar assisteerden. Zuster Margriet-Marie leed erg onder deze taak. Ze kreeg voortdurend verwijten over haar werk. Als ze soms onhandig was, dan bemoeide de duivel zich ermee om haar er nog onhandiger te laten uitzien. Hij liet haar

vaak struikelen en bespote haar met de woorden: «*Je zult nooit iets doen wat de moeite waard is!*»

Op een dag, toen zuster Margriet-Marie een pot met gloeiende stukken houtskool droeg, duwde hij haar van de trap. Men dacht haar terug te vinden met gebroken benen. Maar ze was ongedeerd, de aardewerken pot was intact en er was geen kooltje gemorst. Haar beschermengel had haar gesteund tijdens haar val, vertelde ze. Deze goede metgezel liet haar vaak zijn aanwezigheid voelen, corrigeerde haar als ze iets verkeerd deed en leerde haar hoe te buigen voor haar Goddelijke Meester.

PUNTJE: Laten we onze beschermengel vaak aanroepen, vooral in momenten van bekoring: «**Heilige engel, bid met mij!**» of «**Goede engel, de duivel drijft me tot zonde, bid voor mij!**»

KLEUR de duivel naast de heilige Margriet-Marie.

*
* *

DONDERDAG 7 MAART

EERSTE VERSCHIJNING VAN HET HEILIGE HART

OP 27 december 1673, terwijl ze het Heilige Sacrament aanbad, was zuster Margriet-Marie in extase en wist ze niet meer waar ze was.

Zoals Johannes op de avond van het Laatste Avondmaal liet Jezus haar enkele uren rusten op zijn goddelijke borst. Hij onthulde haar de wonderlijke geheimen van zijn Heilige Hart, dat hij haar toonde als op een troon van vlammen, helderder dan de zon en doorzichtig als kristal. De wonde die Het aan het kruis had opgelopen was duidelijk zichtbaar. Dit Allerliefste Hart was omgeven door een doornenkroon, die onze zonden voorstelde die Het zo verwonden. Boven het Hart was een kruis, als teken van al het lijden dat Jezus uit liefde voor ons doorstond.

Onze-Lieve-Heer vertrouwde haar toe: «*Mijn Goddelijk Hart is zo hartstochtelijk vol liefde voor de mensheid en voor jou in het bijzonder, dat Het de vlammen van zijn vurige liefde niet langer kan bedwingen en ze daarom moet verspreiden... En Ik heb jou uitgekozen om dit te bereiken door jouw zwakheid en onwetendheid. Zo zullen de mensen zien dat alles van Mij komt.*»

PUNTJE: Deze openbaring van het Hart van Jezus is gericht aan ieder van ons: zijn wij trouw genoeg om zoveel liefde te beantwoorden? Laten we op zijn minst ons ochtend- en avondgebed met verve opzeggen.

KLEUR het Heilige Hart van Jezus.

*
* *

VRIJDAG 8 MAART

DE BOODSCHAP VAN HET HEILIGE HART

JEZUS maakte toen aan zijn vertrouweling het vurige verlangen bekend door de mensheid bemind te worden en hen terug te trekken van het pad naar de hel, waar Satan hen heen slingert. Daarom toonde Hij hun zijn Hart met al zijn gaven van liefde, barmhartigheid, genade, heiliging en verlossing. Hij beloofde deze goddelijke schatten aan allen die Het vereren.

Onze-Lieve-Heer vroeg zuster Margriet-Marie om de afbeelding van zijn Goddelijke Hart altijd bij zich te dragen. Zo zou Hij haar zijn liefde geven en de kwade bewegingen van haar hart tenietdoen. Hij wilde ook dat deze afbeelding in het openbaar zou worden getoond, zodat mensen erdoor geraakt zouden worden en Het zijn genaden en zegeningen over hen zou kunnen uitstorten.

Jezus vertelde haar ook dat deze devotie als een laatste inspanning van zijn liefde was om de zielen te redden en ze weg te halen uit het rijk van Satan. Het Hart van Jezus, vaandel van de Stad van God, zou zegevieren over alle listen van de duivel.

PUNTJE: Wat een prachtige belofte! Laten we het Hart van Jezus op een klein papiertje tekenen en bij ons dragen. Laten we vandaag vaak herhalen: «**Versnel door uw gebeden de triomf van de Kerk, Sint-Jozef, vriend van het Heilige Hart.**»

KLEUR de afbeelding die zuster Margriet-Marie vasthoudt.

ZATERDAG 9 MAART

DE GELIEFDE LEERLINGE VAN HET H. HART

DIEZELFDE dag ontving zuster Margriet-Marie een nieuwe gunst. Jezus nam voor een ogenblik haar hart, dompelde het onder in het zijne, zette het in vuur en vlam met zijn liefde en gaf het haar terug, helemaal ontstoken. Toen voelde ze een fel brandende wonde in haar zij die door niets kon worden geheeld. Om het gevoel wat te verzachten werden er aderlatingen gedaan, wat haar de mogelijkheid gaf om de Passie te herbeleven door net als Jezus haar bloed te geven voor de redding van de zielen. Net als Hij droeg ze voor de rest van haar leven de sporen van de lansstoot van de Romeinse soldaat.

Onze-Lieve-Heer besloot deze verschijning met deze woorden: «*Tot nu toe heb je jezelf alleen maar mijn dienstmeid willen noemen; vanaf nu geef ik je de naam van geliefde leerlinge van mijn Heilige Hart.*»

Door deze grote genade was zuster Margriet-Marie enkele dagen volledig van streek: ze moest zichzelf dwingen om te spreken, zich te ontspannen en te eten. Ze kon niet meer slapen door de wonde die Jezus haar in haar zij had gegeven. Ze brandde werkelijk van de liefde van het Goddelijke Hart, wiens vurigheid ze aan de wereld moest openbaren.

PUNTJE: Laten we ter voorbereiding op onze communie morgen een offer brengen: «**Brandend Hart van**

Jezus, kom mijn hart verwarmen en vul het met de rijkdom van uw deugden.»

KLEUR een serafijn.

*
* *

LÆTAREZONDAG* 10 MAART

HET HEILIGE HART TROOSTEN

OP de eerste vrijdag van 1674 werd het Heilige Sacrament uitgestald in de kapel. Zuster Margriet-Marie aanbad het in diepe contemplatie toen, zo vertelde ze, «Jezus Christus, mijn lieve Meester, aan mij verscheen, schitterend van glorie met zijn vijf wonden stralend als vijf zonnen. Uit zijn Heilige Lichaam kwamen vlammen van alle kanten, maar vooral uit zijn beminnelijke borst.»

Opnieuw openbaarde Jezus zijn Goddelijke Hart aan haar. Hij openbaarde haar hoezeer Hij van de mensen had gehouden van wie Hij niets dan onverschilligheid had ontvangen. Hij zei tegen haar: «Dit is veel erger voor Mij dan alles wat Ik in mijn Lijdensweg heb geleden. Ik vraag hen alleen een beetje liefde, maar al mijn goede daden laten hen koud. Jij geeft Me tenminste het genoegen om, zo goed als je kan, hun ondankbaarheid te compenseren.»

Jezus vroeg haar om op de eerste vrijdag van elke maand te communie te gaan en Hem in de nachten van

donderdag op vrijdag te vergezellen in zijn doodstrijd. Zo zou ze voorspreekster zijn voor de zondaars en Hem troosten voor de apostelen, die Hem verlaten hadden en niet in staat waren om een uur met Hem te waken.

PUNTJE: Laten we tijdens de Mis heel aandachtig zijn om Jezus te troosten en laten we het gebed van de Allerheiligste Drie-eenheid opzeggen.

KLEUR enkele vlammen rond de troon van Jezus.

*4de zondag van de Vasten, halfvasten: Lætare, Jerusalem, Verheug u, Jeruzalem!

*
* *

MAANDAG 11 MAART

HEMELSE TROOST

NA deze bijzonder grote gunsten leek zuster Margriet-Marie niet meer van deze wereld te zijn. Overweldigd door een mysterieuze ziekte verloor ze vaak het bewustzijn, wat haar overste verontrustte.

Tijdens één van deze flauwttes verscheen de Heilige Drie-eenheid aan haar in de gedaante van drie in het wit geklede jonge mannen, schitterend van licht en schoonheid. De Eeuwige Vader overhandigde haar een kruis vol doornen en de andere passiewerktuigen. Hij zei tegen haar: «Hier, mijn dochter, Ik geef je hetzelfde geschenk dat Ik mijn Geliefde Zoon gaf.» «En Ik», zei Onze-Lieve-Heer Jezus Christus tegen haar, «zal je

eraan binden zoals Ik eraan gebonden ben en Ik zal je trouw gezelschap houden.» Wat de Heilige Geest betreft, Hij verzekerde haar dat Hij haar zou zuiveren door de vurigheid van zijn liefde.

Om het bewijs te verkrijgen dat zuster Margriet-Marie zich dit niet allemaal inbeelde, beloofde haar overste dat, als Jezus haar zou genezen, ze haar zou toestaan te communie te gaan op de eerste vrijdag en het Heilige Uur te doen. Toen genas de Heilige Maagd haar, in de naam van haar Goddelijke Zoon, terwijl ze haar bemoedigde en haar moederlijke bescherming beloofde.

PUNTJE: Laten we onze kleine “kruisjes” van elke dag aanvaarden, denkend aan het Kruis van Jezus, en onszelf aanbevelen aan de Heilige Maagd door elke dag het rozenhoedje te bidden.

KLEUR het kruis.

*
* * *

DINSDAG 12 MAART

VOOR DE RECHTERS

ONDANKS de werkelijk wonderbaarlijke genezing van zuster Margriet-Marie was moeder de Saumaise, de nieuw verkozen overste, nog steeds bezorgd over deze buitengewone gebeurtenissen. Daarom liet ze drie geestelijken komen, “experten”, die de arme zuster onderzochten.

Ze stelden haar een paar vragen, schudden hun hoofd bij haar antwoorden en zeiden tegen elkaar: *«Kijk wie we hier voor ons hebben, een meisje, afkomstig van het platteland, met zo weinig opleiding, dat beweert van jongs af aan door God geleid te zijn?»* Hun oordeel was dat ze niet meer was dan een zieneres.

Net als haar Meester werd zuster Margriet-Marie valselijk beschuldigd van bezetenheid door de duivel. Om de duivel te verdrijven goten ze wijwater op haar terwijl ze vele kruistekens over haar maakten. Maar in plaats van te vluchten, zei Jezus, die in haar woonde, om haar te troosten: *«Ik hou van wijwater en Ik koester het Kruis zozeer dat Ik niet anders kan dan me nauw verenigen met hen die het dragen zoals Ik, uit liefde voor Mij.»*

PUNTJE: Laten we ons rozenhoedje vandaag bidden voor de paus.

KLEUR de rest van de vlammen rond de troon.

*
* * *

WOENSDAG 13 MAART

PATER LA COLOMBIÈRE

OM zijn “geliefde leerlinge” te troosten in haar beproevingsen stuurde Onze-Lieve-Heer een nieuwe biechtvader naar het klooster, pater La Colombière,

“zijn trouwe dienaar en goede vriend”. Toen zuster Margriet-Marie hem voor het eerst zag, hoorde ze deze woorden in haar hart: *«Dit is degene die Ik naar je stuur.»* Dus opende ze in alle vertrouwen haar hart voor hem. Deze goede pater verzekerde haar dat de duivel geen rol speelde in wat er in haar gebeurde: alles was de genade van de Goddelijke Meester. Bovenal raadde hij haar aan de immense goedheid van God te bewonderen en Hem heel dankbaar te zijn.

Op een dag, toen de pater de Mis celebreeerde in het klooster, ontving zuster Margriet-Marie een grote genade op het moment van de communie. Jezus toonde haar zijn Heilige Hart dat helemaal ontvlamd was, en ook twee andere harten die op het punt stonden in het Zijne ondergedompeld te worden, en Hij zei tegen haar:

«Zo verbindt mijn liefde deze drie harten voor altijd.»
Door dit visioen maakte Onze-Lieve-Heer haar zijn wil bekend: met de hulp van deze priester moest zij de devotie tot zijn Goddelijk Hart verspreiden.

Vanuit het doorboorde Hart van Jezus stroomt een stortvloed van genaden op ons neer.

PUNTJE: Laten we dankbaar herhalen: **«Mijn God, ik hou van U uit dankbaarheid voor de genaden die Gij mij hebt geschonken.»**

KLEUR pater La Colombière.

DONDERDAG 14 MAART

DE BELANGRIJKE BOODSCHAP VAN HET H. HART

KORT na het feest van Sacramentsdag in 1675, toen zuster Margriet-Marie lange periodes doorbracht voor het Heilig Sacrament in een geest van eerherstel, zei Jezus tegen haar: *«Je kunt Mij geen grotere vreugde schenken dan door te doen wat Ik je al gevraagd heb.»* En toen toonde Hij zijn Hart aan haar en zei: *«Dit is het Hart dat de mensen zo heeft liefgehad dat Het alles heeft gedaan om hun zijn liefde te tonen; en in plaats van dankbaarheid ontvang Ik van de meesten van hen alleen maar ondankbaarheid. Ze hebben niets dan minachting voor het Sacrament van de Eucharistie. Ik lijd er nog meer onder als het gewijde zielen zijn die er op deze manier mee omgaan.»*

Onze-Lieve-Heer vroeg toen aan zijn vertrouweling om op de vrijdag na het octaaf van Sacramentsdag een speciaal feest in te stellen om zijn Heilige Hart te eren. Op die dag wilde Hij dat de mensen te communie zouden gaan als eerherstel voor de beledigingen die zijn Goddelijke Hart had ondergaan toen het op de altaren werd uitgesteld. Jezus beloofde hen te belonen die Hem trouw troostten.

Toen zuster Margriet-Marie aan Jezus vroeg hoe zij Hem moest gehoorzamen, antwoordde Hij: *«Vraag het aan mijn dienaar [pater La Colombière], daarom heb Ik hem naar jou gestuurd.»*

PUNTJE: Laten we spijt hebben van de ondankbaarheid en minachting die we hebben getoond tegenover het Heilige Sacrament door onze ongepaste kledij, onze onverschilligheid tijdens de Mis en onze lauwheid bij de communie. Laten we tot eerherstel het gebed van de engel bidden (*Mijn God, ik geloof...*).

KLEUR een jezuïet.

*

* *

VRIJDAG 15 MAART

DE BELONING VAN DE TROUWE DIENAAR

ZUSTER Margriet-Marie gaf de woorden van Onze-Lieve-Heer onmiddellijk door aan pater La Colombière: «Zeg hem namens Mij dat hij zijn uiterste best moet doen om deze devotie tot stand te brengen en deze vreugde aan mijn Goddelijke Hart te schenken. Laat hem niet ontmoedigd worden door de moeilijkheden die hij zal tegenkomen, want het zullen er veel zijn.» Een paar dagen later wijdde de pater zich aan het Heilige Hart als eerherstel voor de beledigingen en de ondankbaarheid en hij beloofde te werken aan de instelling van zijn feestdag.

Het jaar daarop werd pater La Colombière benoemd tot aalmoezenier van de hertogin van York. Hij moest haar volgen naar Engeland. Hij gaf zijn geliefde devotie

door aan de prinses en bouwde het eerste altaar gewijd aan het Heilige Hart in het oratorium van het Saint-James paleis. Toen de vervolging van katholieken begon, werd hij gevangengenomen en vervolgens verbannen uit Engeland. Hij keerde erg ziek terug naar Frankrijk en stierf op 15 februari 1682 in Paray. De dag na zijn overlijden zei zuster Margriet-Marie tegen haar overste: «*Pater La Colombière kan nu bij God bidden, hij heeft een goede plaats in de Hemel door de goedheid en de barmhartigheid van het Heilige Hart.*»

PUNTJE: Laten we enkele offers brengen en onze toewijding hernieuwen, opdat de heerschappij van het Heilige Hart van Jezus snel zal komen.

KLEUR een jezuïet.

*

* *

ZATERDAG 16 MAART

HET LIJDEN VAN JEZUS

OP een dag, terwijl ze mediteerde over Jezus' wrede doodstrijd in de Hof van Olijven, vertrouwde Jezus zuster Margriet-Marie dit toe: «*Hier [in de Hof van Olijven] heb Ik meer geleden dan tijdens de rest van mijn lijdensweg. Ik zag Mezelf verlaten door Hemel en aarde, belast met alle zonden van de mensen. Ik verscheen voor de heiligheid van mijn Vader om Mezelf*

op te offeren voor zijn rechtvaardige woede. Niemand kan begrijpen hoe ik toen heb geleden.»

Onze-Lieve-Heer toonde zich toen bedekt met wonden, zijn Hart verscheurd en doorboord door steken: *«Dit zijn de wonden die ik ontvang van hen die ik had uitgekozen om hun leven aan mijn liefde toe te wijden (priesters, broeders en zusters). De anderen nemen genoegen met mijn lichaam te geselen; maar zij [die geroepen werden] vallen mijn Hart aan, dat nooit heeft opgehouden hen lief te hebben.»*

Zuster Margriet-Marie begreep dat Hij verwees naar bepaalde zusters die ongehoorzaam waren aan de voorschriften van het klooster en geen naastenliefde toonden. Ze bad voor hen tot God: ze bood God de Vader de verdiensten van het Lijden van zijn Zoon aan voor hun bekering en ze smeekte het Goddelijke Hart om hun koude en egoïstische harten te ontvlammen.

PUNTJE: Jezus leed een doodstrijd vanwege onze zonden. Laten we vergeving vragen en herhalen: *«Eeuwige Vader, ik bied U het Allerkostbaarste Bloed van Jezus Christus aan, als eerherstel voor mijn zonden, voor de zielen in het vagevuur en voor de noden van de Heilige Kerk.»*

KLEUR de zondaar links.

*

* *

PASSIEZONDAG* 17 MAART

EEN SLACHTOFFER MET JEZUS

ONZE-LIEVE-HEER verlangde nog meer van zuster Margriet-Marie. Hij vroeg haar om zichzelf als slachtoffer aan te bieden om deze zondige zusters te redden. Overweldigd verzette zuster Margriet-Marie zich even.

Biddend en wenend in de kapel realiseerde ze zich niet dat haar medezusters naar het avondeten waren. Dus kwamen ze haar halen en namen haar mee naar moeder-overste. Die beval haar Onze-Lieve-Heer te gehoorzamen. Meer dood dan levend gehoorzaamde Margriet-Marie. Ze moest voor de zusters herhalen wat Jezus van haar vroeg: *«Ik heb van Onze-Lieve-Heer de opdracht gekregen om mezelf als slachtoffer op te offeren om te boeten voor de zonden van deze gemeenschap.»*

De zusters protesteerden fel en noemden haar krankzinnig en vernederden haar op duizend manieren. Ze moest een echte “passie” ondergaan, die ze samen met die van Jezus onderging en waarbij ze de verdiensten van zijn Goddelijke Hart opofferde om vergeving te krijgen voor de opstandige zusters.

De volgende dag, tijdens de Mis, hoorde zuster Margriet-Marie Jezus zeggen: *«Eindelijk is er vrede gekomen. Ik ben tevreden met het offer dat je gebracht hebt om mijn offer te eren.»*

PUNTJE: Laten we tijdens de Mis vervuld zijn van dankbaarheid jegens Jezus, die tijdens zijn Passie zo-

veel wreedheden heeft moeten ondergaan. Laten we niet vergeten dat Jezus tijdens de Mis het kruisoffer vernieuwt en opnieuw voor ons heil bemiddelt. Laten we Hem een intentie toevertrouwen.

KLEUR een visitandine.

**Vandaag worden de kruisbeelden in de kerken met een paars doek bedekt.*

*
* *

MAANDAG 18 MAART

HET SERAFIJNENKOOR

OP een dag, toen de gemeenschap buiten bezig was hennepkoorden te vlechten, voelde zuster Margriet-Marie zich aangetrokken tot een kleine binnenplaats dicht bij het Allerheiligste. Met toestemming van haar overste ging ze erheen en werkte op haar knieën verder, verzonken in contemplatie. Plotseling kreeg ze een schitterend schouwspel voorgeschoteld: het Hart van Jezus, stralender dan de zon, in de vlammen van zijn liefde en omringd door een leger serafijnen die dansten en liederen zongen in wonderbaarlijke harmonie.

«De liefde triomfeert, de liefde brandt, de liefde van het Heilige Hart ontvlamt», zongen ze. Deze gezegende geesten stelden zich aan haar voor: «Wij zijn de engelen die Jezus eren in het Heilige Sacrament en we zijn speciaal hierheen gekomen om ons bij jou te voegen. Want wij

benijden jou een beetje... jij kunt lijden, maar wij niet. Daarom zullen wij jouw plaats voor het Allerheiligste innemen, zodat jij Hem onophoudelijk kunt liefhebben. En jij, op aarde, zal voor ons lijden.» En de serafijnen schreven dit verbond met gouden letters in het Heilige Hart. Vanaf die dag noemde zuster Margriet-Marie hen haar “goddelijke vrienden”.

PUNTJE: Laten we onze beschermengel vragen onze offers aan te bieden om Jezus te troosten.

KLEUR een serafijn.

*
* *

DINSDAG 19 MAART – FEEST VAN SINT-JOZEF, VADERDAG

EEN GOEDE LES

IN Paray-le-Monial woonde een mooie jonge vrouw, Marie-Margriet de Lyonne [zeg: Ljon]. Ze was erg hoogmoedig en had altijd geweigerd te trouwen, geen enkele huwelijkskandidaat was voor haar goed genoeg!

Op de dag dat pater La Colombière haar ontmoette, was ze weelderig gekleed om de aandacht te trekken. Hij ging naar haar toe en gaf haar een welverdiend verwijt: *«Jongedame, als u maar evenveel uren zou doorbrengen aan het behagen van God als voor de spiegel, dan zou u uw tijd niet verspillen.»* Het gesprek dat volgde liet Marie-Margriet diep in gedachten achter.

Kort daarna, terwijl ze met haar vriendinnen in een straat in de stad stond te kletsen, kwam er een kudde varkens aangesneld. Alle meisjes gingen opzij, maar zij niet, omdat ze dacht dat de varkens haar wel zouden ontwijken. Maar één van hen liep haar omver en ze belandde schrijlings op de rug van het dier. Met haar gezicht naar achteren gedraaid kon ze zich alleen maar aan zijn staart vasthouden om er niet af te vallen! Heel het dorp lachte haar uit, zelfs haar bewonderaars. Vernederd dacht de ijdele Marie-Margriet: «*Dat is dus wat menselijke vriendschappen waard zijn.*» En ze was genezen van haar mondaine manieren...

PUNTJE: Laten we, uit liefde voor de ontklede en vernederde Jezus, bescheiden zijn in onze kleding en onze houding. Vandaag, op het feest van Sint-Jozef, vragen we hem bijzonder om die genade: «**Heilige Jozef, model van de zuivere zielen, houd mijn hart altijd rein!**»

KLEUR het varkentje.

*
* *

WOENSDAG 20 MAART

EEN VEROVERING VAN ZUSTER MARGRIET-MARIE

KORT na deze gebeurtenis veranderde de jonge Marie-Margriet haar gedrag. De heilige zuster Margriet-Marie, die wist wat Onze-Lieve-Heer voor het

meisje verlangde, vroeg haar naar de spreekkamer van het klooster te komen. De jongedame ging bevend naar het klooster en durfde nauwelijks het traliewerk te naderen. Geraakt door de woorden van onze heilige zuster stemde ze in met haar verzoek, maar ze had haar twijfels. «*Ik zal de gebeden die je gevraagd hebt bidden, maar ik zal nooit een roeping hebben.*»

Het was pater La Colombière die haar tegenstand overwon door haar te vragen: «*Mijn dochter, als Jezus Christus je zou vragen zijn vrouw te worden, zou je die eer dan weigeren?*» Op dat moment verdwenen haar angsten en beloofde ze zuster te worden.

Haar moeder was tegen, dus wachtte ze nog een jaar. Het zou nog langer geduurd hebben als zuster Margriet-Marie niet had ingegrepen bij moeder-overste: «*Moeder, Onze-Lieve-Heer heeft me gezegd: "Ik wil deze ziel tot elke prijs!"*»

Marie-Margriet de Lyonne trad dus binnen in het klooster, zonder nog meer tijd te laten passeren. Ze werd een zeer goede zuster dankzij de heilige zuster Margriet-Marie, die haar liefde voor het Heilige Hart aan haar doorgaf.

PUNTJE: Laten we Jezus troosten door te herhalen: «**Heilig Hart van Jezus, ik geloof in uw liefde voor mij.**»

KLEUR Marie-Margriet de Lyonne.

*
* *

DONDERDAG 21 MAART

EÉN MET DE GEKRUISIGDE JEZUS

OP een dag, tijdens de Heilige Communie, zag zuster Margriet-Marie de Heilige Hostie stralen als de zon en Onze-Lieve-Heer in het midden met een doornenkroon. Na het ontvangen van de communie hoorde ze deze woorden: *«Ontvang deze kroon, mijn dochter, als een teken van de kroon die je spoedig gegeven zal worden in gelijkenis met Mij.»* Kort daarna raakte ze ernstig gewond. Het handvat van de put ontglipte haar en raakte haar heftig onder de kaak, waardoor haar tanden een stuk wang losscheurden dat in haar mond terecht kwam. *«Ah, mijn God!»* riep ze. Niet ver daarvandaan vroeg een zuster haar of ze in orde was, en zuster Margriet-Marie had de moed om “Ja” te antwoorden.

Vanaf dat moment leed ze aan zulke hevige hoofdpijnen dat het leek alsof haar hele schedel omgeven was door doornen. De pijn was zo erg dat ze haar hoofd niet op haar kussen kon laten rusten. Dus zei ze tegen zichzelf: *«Mijn goede Meester kon zijn beminnelijke hoofd niet laten rusten op het Kruis.»* En ze keek ernaar uit om net als Hij deze “kostbare kroon” te dragen.

PUNTJE: Als we naar de Heilige Lijkwade kijken, begrijpen we wat Jezus doorstond, toen Hij werd mishandeld, geminacht en gekroond met doornen: *«Jezus, gekroond met doornen en begroet met spot, ik aanbid U en ik hou van U.»*

KLEUR een visitandine.

VRIJDAG 22 MAART – ONZE-LIEVE-VROUW VAN SMARTEN

«MIJN GOEDE LIJDENDE VRIENDEN»

ZUSTER Margriet-Marie noemde de zielen in het vagevuur, met wie ze veel medelijden had, haar goede lijdende vrienden. Een overleden zuster kwam tot haar en vroeg haar te bidden en al haar daden aan te bieden om haar kwelling te verlichten. In feite boette ze haar luiheid en ontrouw aan God uit op een bed van vlammen. Nadat zuster Margriet-Marie op de eerste vrijdag de communie voor haar had opgedragen, vernam ze dat de kwellingen van deze ongelukkige ziel sterk verminderd waren.

Toen de vader van een novice stierf, bad het klooster voor hem. Vooral zijn dochter vroeg zuster Margriet-Marie om hulp en zij antwoordde: *«Hij heeft onze gebeden niet meer nodig, hij is in de Hemel.»* De laatste daad van zijn leven had Onze-Lieve-Heer in feite zeer behaagd: toen de Heilige Communie op zijn sterfbed werd gebracht, begeleidde een slager uit de stad het Heilige Sacrament. De zieke herkende deze man, tegen wie hij ooit harde woorden had gesproken, en vroeg hem openlijk om vergiffenis. Dit raakte het Hart van de Goede Heer, die onmiddellijk de hemelpoorten voor hem opende.

PUNTJE: Laten we onze communie aanbieden om de zielen van onze dierbare overledenen te verlichten: *«Barmhartige Jezus, geef hun eeuwige rust.»*

KLEUR het vagevuur.

ZATERDAG 23 MAART

DE GENADE VAN DE SACRAMENTEN

OP een dag raakte een kind dat in het klooster verbleef, Antoinette, plotseling in coma. Dit voorbestemde kind had zich op zevenjarige leeftijd volledig aan God gegeven. Bedroefd om haar te zien sterven zonder de sacramenten zei de nieuwe Moeder Greyfié [zeg: greffjé] tegen zuster Margriet-Marie om Onze-Lieve-Heer te vragen het kleine meisje uit haar coma te halen om het Laatste Sacrament en de Heilige Communie te ontvangen.

Zuster Margriet-Marie gehoorzaamde onmiddellijk en Jezus antwoordde haar: *«Ik zal je deze genade verlenen op drie voorwaarden: ten eerste zul je zonder aarzelen de taken aanvaarden die je gegeven worden; ten tweede zul je naar de spreekkamer gaan wanneer iemand naar je vraagt; ten derde zul je schrijven wanneer je gezegd wordt dat te doen.»* Zuster Margriet-Marie accepteerde, maar huiverde bij de gedachte dat dit haar bekend zou maken. Ze wilde zo graag zwijgen en vergeten worden.

Antoinette kwam uit haar coma, ontving de sacramenten en stierf vredig. De vertrouwelingen van Jezus moest vaak naar de spreekkamer. Verschillende paters jezuiten ontmoetten haar daar en werden dankzij haar ijverige apostelen van het Heilige Hart.

PUNTJE: Laten we de triomf van de Harten van Jezus en Maria bespoedigen door vandaag ons rozenhoedje vurig te bidden.

KLEUR het meisje dat haar hart aanbiedt.

PALMZONDAG 24 MAART

NOVICENMEESTERES

TOEN de overste haar, op verzoek van de novicen zelf, benoemde tot novicemeesteres was zuster Margriet-Marie verplicht dit te accepteren door haar verbond met Onze-Lieve-Heer.

Onder haar moederlijke leiding werd het noviciaat een echte school van heiligheid. Het was alsof Onze-Lieve-Heer zelf deze jonge zusters leidde. Vol zachtheid en goedheid maakte zuster Margriet-Marie zich meteen geliefd bij haar kleine kudde. Ze verzachtte het lijden van haar novicen, luisterde naar hen en corrigeerde hen ook.

Bovenal bracht ze hen haar tedere devotie tot het Heilige Hart van Jezus over. *«Als we konden begrijpen»,* zei ze, *«hoe vurig Hij van ons houdt en hoe goed het is Hem lief te hebben en alles voor Hem over te hebben, dan zouden we al het andere verachten.»*

Ze raadde hen aan om absoluut vertrouwen in Hem te hebben: *«Jullie moeten Hem al je lijden laten zien, zoals een kind aan zijn vader, want Hij heeft jullie zijn kinderen gemaakt aan het kruis. Daarom zal Hij jullie niet in de steek laten, tenzij jullie Hem eerst in de steek laten.»*

PUNTJE: Laten we de communie ontvangen met tedere toewijding aan het Hart van Jezus. Laten we Hem danken en vol vertrouwen tot Hem spreken; Hij is onze beste Vriend.

KLEUR een visitandine.

MAANDAG IN DE GOEDE WEEK 25 MAART
FEEST VAN MARIA-BOODSCHAP

HET FEEST VAN DE HEILIGE MARGRIET

TWINTIG juli naderde in het jaar 1685. De novicen zochten naar een manier om hun geliefde meesteres te vieren. Ze vroeg hun om alle kleine eerbetuigingen die ze haar wilden betonen in plaats daarvan aan het Hart van Jezus te schenken.

Nadat ze toestemming hadden gekregen om om middernacht op te staan om in het geheim hun voorbereidingen te treffen, versierden de jonge zusters zorgvuldig een klein altaar ter ere van het Heilige Hart. Ze plaatsten zijn beeltenis tussen de kaarsen en boeketten bloemen. Wat een verrassing toen zuster Margriet-Marie aankwam! Haar gezicht straalde van geluk en ze vertelde hun hoe blij ze was dat het Hart van Jezus op deze manier geëerd werd. Daarna las ze hen een toewijding aan het Heilige Hart voor, die ieder op zijn beurt herhaalde. De hele dag baden ze om beurten voor het geïmproviseerde altaar.

Helaas hadden sommige zusters in de gemeenschap kritiek op zuster Margriet-Marie omdat ze deze devotie als iets nieuws zagen. Maar Jezus troostte haar: *«Vrees niet, Ik zal heersen ondanks mijn vijanden en allen die zich tegen Mij willen verzetten.»*

PUNTJE: Laten we, om het Hart van Jezus te eren, vaak herhalen: *«Heilig Hart van Jezus, door het Droevige en*

Onbevleete Hart van Maria, ontferm U over ons, moge uw Koninkrijk komen!» En zingen we daarbij het liedje op p. 5.

KLEUR een visitandine.

DINSDAG IN DE GOEDE WEEK 26 MAART

DE TRIOMF VAN HET HART VAN JEZUS

HET volgende jaar bereidde zuster des Escures, die tot dan toe de belangrijkste tegenstander was geweest, zelf een klein altaar in de kapel voor, prachtig versierd met bloemen, waarop ze de beeltenis van het Heilige Hart plaatste. Daarop legde ze een briefje met de uitnodiging aan alle zusters om het Goddelijke Hart op zijn feestdag eer te bewijzen.

Hoe kon deze zuster, die zo had geprotesteerd tegen deze “nieuwe devotie”, zo veranderd zijn? Een genade uit de hemel had haar veranderd en zuster Margriet-Marie bedankte de Goddelijke Meester daarvoor.

Vanaf dat moment was de hele gemeenschap voor haar gewonnen: de zusters haastten zich om de hele dag het Hart van Jezus te aanbidden. De overste besloot zelfs om ter ere van Hem een kapel op te richten in de tuin. De jonge kostgangers van het klooster boden hun zakgeld aan om bij te dragen aan het werk. De zusters tuinierster verhoogde haar groenteproductie, waardoor het mogelijk werd om een deel ervan te verkopen.

De kapel werd gebouwd en op 7 september 1688 plechtig ingezegend. Zuster Margriet-Marie was op het hoogtepunt van haar geluk: *«Ik zal gelukkig sterven,»* zei ze tegen haar overste, *«nu het Heilige Hart van mijn Verlosser bekend begint te worden.»*

PUNTJE: Laten we het Hart van Jezus vurig prijzen: **«Lief Hart van Jezus, maak dat ik U steeds meer ga liefhebben.»**

KLEUR een visitandine.

*
* *

WOENSDAG IN DE GOEDE WEEK 27 MAART

DE BELOFTEN VAN HET HEILIGE HART

AN het einde van haar leven hoorde zuster Margriet-Marie enkele troostende woorden die ze haastig aan haar overste schreef. *«Het Heilige Hart van Jezus schept er zo'n genoeg in geliefd, gekend en geëerd te worden door de mensen, dat Het me beloofde dat allen die zich eraan zouden toewijden, gered zouden worden; dat Het vooral de plaatsen zou zegenen waar zijn beeltenis tentoongesteld en vereerd zou worden; dat Het verdeelde families zou herenigen en hen zou beschermen die zich in vertrouwen tot Hem wenden; dat Het zijn liefde zou uitstorten over de gemeenschappen die Het zouden eren.»*

Op een vrijdag, na de communie, zei Jezus opnieuw

tegen haar: *«Ik beloof je, in de onmetelijke barmhartigheid van mijn Hart, dat Ik degenen die op de eerste vrijdag de communie doen, negen maanden achter elkaar, de genade van volmaakt berouw zal schenken op het moment van hun dood en de genade de laatste sacramenten te ontvangen. Mijn Goddelijke Hart zal dan hun veilige toevlucht zijn.»*

Het enige wat nog moest gedaan worden was het verspreiden van deze devotie. Jezus liet haar zien dat Hij in het bijzonder de paters jezuiten had uitgekozen om ze te verkondigen en de weldaden ervan te laten zien.

PUNTJE: Laten we ons rozenhoedje bidden om het Goddelijke Hart van Jezus te troosten in zijn wrede Lijden en opdat Het geëerd zal worden door de hele wereld.

KLEUR een serafijn.

*
* *

WITTE DONDERDAG 28 MAART

HONGER NAAR DE EUCHARISTIE

VAN jongs af aan werd zuster Margriet-Marie aangetrokken tot Jezus in het Heilige Sacrament. Toen ze intrad in het klooster bracht ze lange perioden door in aanbidding voor Hem, soms hele nachten lang. Maar haar honger naar de Eucharistie was niet verzadigd, omdat ze niet vaak te communie kon gaan.

Dus bleef ze tijdens haar werk herhalen: «*Lieve Jezus, ik wil verteerd worden door verlangen naar U en omdat ik U vandaag niet kan ontvangen, zal ik nooit ophouden naar U te verlangen.*» Onze-Lieve-Heer troostte haar en zei: «*Mijn dochter, je verlangen heeft mijn Hart zo geraakt dat, als Ik dit Sacrament van liefde niet had ingesteld, Ik het nu voor jou zou doen. Ik schep er zo'n genoeg in om begeerd te worden dat elke keer als het hart dit verlangen vormt, Ik ernaar zal kijken om het naar Mij toe te trekken.*»

Laten we de liefde van het Hart van Jezus in het Allerheiligste Sacrament begrijpen: Onze-Lieve-Heer is daar, springlevend, in alle tabernakels op aarde. Hij houdt van ons, Hij wil zijn genaden graag aan ons uitdelen en Hij wacht op ons bezoek. Maar de kerken blijven leeg en Jezus lijdt onder het feit dat Hij vergeten, veracht en beledigd wordt.

PUNTJE: Laten we zijn Eucharistische Hart troosten en een communie van eerherstel doen: «*Mijn goede Jezus, ik hou van U, kom in mijn hart en geef me alle genaden die ik nodig heb.*»

KLEUR een serafijn.

*
* * *

GOEDE VRIJDAG 29 MAART

EEN BOODSCHAP VOOR DE KONING VAN FRANKRIJK

OP 17 juni 1689 vertrouwde Onze-Lieve-Heer aan zuster Margriet-Marie zijn grote plan toe: Hij wilde met pracht en praal intrede doen in het huis van prinsen en koningen, om daar net zo geëerd te worden als Hij in zijn Lijdensweg beledigd en vernederd was.

Hiervoor had Hij de koning van Frankrijk, Lodewijk XIV uitgekozen: «*Maak aan de oudste zoon van mijn Heilige Hart bekend dat, zoals zijn geboorte op aarde werd verkregen door toewijding aan de verdiensten van mijn Heilige Kindertijd, hij ook zijn geboorte in de Hemel zal verkrijgen door toewijding aan mijn Beminnelijke Hart. Mijn Hart wil heersen in zijn paleis en, door zijn toedoen, in dat van alle leiders van de wereld.*»

Onze-Lieve-Heer vroeg Louis XIV [zeg: *Lwi katorze*] om zijn Heilige Hart op zijn standaarden te laten schilderen. Ook vroeg Hij om voor Hem een kerk op te richten waar Hij de hulde van deze vorst en het hele hof zou ontvangen. Tenslotte vroeg Hij om van de paus een Mis ter ere van Hem te verkrijgen. Op deze drie voorwaarden beloofde Jezus hem de overwinning op al zijn vijanden! Helaas ging de koning niet in op deze toenaderingen en als gevolg daarvan, *precies* een eeuw later, in 1789, leidden Satans volgelingen de Franse Revolutie in, die heel Europa zou meesleuren in zonde en lijden.

PUNTJE: Op Goede Vrijdag bidden de christenen traditioneel de kruisweg. Laten we Jezus, beledigd en vernederd in zijn Lijdensweg, troosten door onze kruisweg te doen in een geest van boete.

KLEUR de koning van Frankrijk.

*
* *

STILLE ZATERDAG 30 MAART

DE LAATSTE ZIEKTE

IN het jaar 1690 zei zuster Margriet-Marie: *«Ik zal spoedig sterven, want ik lijd niet meer. Ik moet dus elk moment klaar zijn om rekenschap af te leggen.»* Op 22 juli, het feest van de heilige Maria Magdalena en Margriet-Maries drieënveertigste verjaardag, ging ze in afzondering en gaf haar hele wezen over aan het Hart van Jezus, “de enige steunpilaar van mijn hoop”.

Aan het einde van deze retraite werd ze ziek. De dokter onderzocht haar en verzekerde haar dat er niets ernstigs aan de hand was. Maar zuster Margriet-Marie wist dat de ziekte haar ondergang zou worden. In tussentijd maakte ze er een punt van om geen enkel offer te missen, hoe klein ook, zoals haar mond niet spoelen na het innemen van een bitter medicament.

Zuster Margriet-Marie bracht lange periodes door alleen in haar cel, terwijl ze haar kruisbeeld in haar

hand hield. Tegen de novicen die haar bezochten, zei ze: *«Wat een geluk om God lief te hebben! Vraag Hem mij te vergeven en bemin Hem met heel je hart om de momenten goed te maken dat ik dat niet deed.»* Ze vroeg een afbeelding van het Heilige Hart op haar hoofd te plaatsen om de genade te verkrijgen niet te sterven zonder de sacramenten.

PUNTJE: Laten we ons kruisbeeld kussen met tedere dankbaarheid aan onze Verlosser die zoveel van ons houdt, en laten we de Paaswake met grote vroomheid bijwonen.

KLEUR een serafijn.

*
* *

ZONDAG 31 MAART – PASEN!

«DE HEILIGE VAN SAINTE-MARIE IS DOOD.»

OP 16 oktober ging zuster Margriet-Marie te communie, in de overtuiging dat het de laatste keer was. De volgende nacht hoorden de zusters die over haar waakten haar woorden van liefde tot Jezus fluisteren.

Op de ochtend van 17 oktober kwam de dokter terug om zijn patiënte te zien en verzekerde haar opnieuw dat ze niet zou sterven. Maar zuster Margriet-Marie kon nauwelijks ademen: het voelde alsof een vuur haar verteerde.

Die avond, om 7 uur, na lang bewusteloos te zijn geweest, vroeg ze om haar overste en bedankte haar voor alle hulp die ze had gegeven. Ze vroeg om de ziekenzalving en zei: *«Ik heb niets meer te doen in deze wereld dan weg te zinken in het Heilige Hart van Jezus Christus.»* De gemeenschap kwam bijeen en de ziekenzalving werden aangevat. Na de vierde zalving blies zuster Margriet-Marie haar laatste adem uit, terwijl ze de namen van Jezus en Maria fluisterde.

De volgende dag verspreidde het nieuws zich door de stad: *«De heilige van Sainte-Marie is dood.»* Massa's mensen stroomden naar de kapel van de Visitatiezusters, sommigen schreeuwden om relikwieën, anderen riepen: *«Raak hiermee het lichaam van de heilige aan!»*

PUNTJE: Laten we ons rozenhoedje bidden zodat de Heilige Harten van Jezus en Maria de heropstanding van de Kerk mogen bespoedigen.

KLEUR een visitandine.

*

* *